

REDACTIONELE CONVENTIES

ZIJNE HOOGWAARDIGE EXCELLENTIE
GARLAND F. BYERS, JR., J.D., D.D.

Bisschop voor de Volkeren, onder Apostolische Opdracht

De geschriften van De Schriftgeleerde van het Koninkrijk volgen de hieronder uiteengezette conventies. Zij worden hier vermeld, opdat iedere lezer kan weten hoe de Schrift en de andere autoriteiten worden aangehaald, waarom bepaalde bronnen worden geciteerd, en wat de tekens en vormen die op deze pagina's worden gebruikt betekenen.

DE HEILIGE SCHRIFT

De Schrift wordt nooit veranderd. De Schrift wordt woord voor woord aangehaald, precies zoals zij gedrukt staat in de aangehaalde uitgave, en zij wordt nooit veranderd, onder geen enkele omstandigheid en om geen enkele reden. Geen woord, letter of leesteken wordt toegevoegd, weggelaten of gewijzigd, en geen nadruk of typografisch teken wordt erin aangebracht. Waar de gedrukte tekst een fout in grammatica, spelling of druk lijkt te bevatten, blijft hij precies zo staan als hij staat. De Schrift is heilig, en er wordt niets aan gedaan onder het voorwendsel haar te verbeteren. Waar de bisschop een passage wil becommentariëren, doet hij dat in zijn eigen woorden, buiten het citaat.

De gebruikte bijbels. In het Engels wordt de Schrift aangehaald uit de King James Version (de standaardtekst van 1769, met de apocriefe boeken). In iedere andere taal wordt de Schrift aangehaald uit een gevestigde, gepubliceerde uitgave van de Heilige Bijbel in de taal waarin de lezer leest; zij wordt nooit opnieuw uit het Engels vertaald. Er is alles aan gedaan om waar mogelijk te citeren uit een officiële uitgave van een erkend bijbelgenootschap. Overal zijn

uitgaven uit het publieke domein gebruikt, in de eerste plaats om auteursrechtelijke vragen te vermijden en het wachten op toestemming voor het gebruik van een auteursrechtelijk beschermde uitgave. Niettemin is in bepaalde gevallen waarin dat verstandig en noodzakelijk was, toestemming gevraagd aan het bijbelgenootschap dat voor die taal verantwoordelijk is. Uitgaven die nog auteursrechtelijk beschermd zijn, worden gebruikt met toestemming van hun uitgevers, hetzij rechtstreeks gegeven, hetzij via de gepubliceerde licentie van de uitgever, of, waar de wet dat toestaat, als redelijk gebruik.

De uitgave wordt vermeld. Iedere aanhaling uit de Schrift vermeldt de uitgave waaruit zij is genomen, bijvoorbeeld “(KJV)” in het Engels, “(Luther 1912)” in het Duits of “(Statenvertaling)” in het Nederlands.

Versnummering. Sommige bijbels nummeren bepaalde verzen anders, vooral in de Psalmen. Iedere taal citeert volgens de nummering van haar eigen Bijbel, zodat een verwijzing licht kan afwijken van de Engelse verwijzing naar dezelfde passage.

De woorden van Christus. De woorden van Christus worden, samen met hun aanhalingstekens, in rood gedrukt, zoals de bisschop ze bepaalt. In enkele passages is het omstreden of Christus of de evangelist spreekt, zoals in Johannes 3:16; zulke passages blijven zwart.

Boeken van verschillende canon. Niet alle kerken aanvaarden dezelfde boeken als Schrift. Een boek dat in sommige kerken wel en in andere niet wordt aanvaard, zoals de apocriefe boeken of de boeken van de canon van de Ethiopisch-Orthodoxe Tewahedo-Kerk, kan worden aangehaald, en de aanhaling ervan houdt geen oordeel in over zijn canonieke status.

DE RANGORDE VAN GEZAG

Bronnen worden gewogen volgens de volgende rangorde van gezag, van de hoogste tot de laagste. Iedere schrijver of ieder geschrift wordt geplaatst in de hoogste categorie waarvoor hij of het in aanmerking komt; een geloofsbelijdenis wordt geplaatst bij het concilie dat haar heeft aangenomen, met dien verstande dat de Apostolische Geloofsbelijdenis in de negende categorie wordt geplaatst en de Geloofsbelijdenis van Athanasius in de elfde.

1. **De woorden van Christus**, waar ook in de Schrift opgetekend.
2. **De apostolische geschriften**: Mattheüs; Johannes; 1, 2 en 3 Johannes; Openbaring; de dertien brieven van Paulus; en 1 en 2 Petrus.
3. **De overige geschriften van het Nieuwe Testament**: Markus, Lukas, Handelingen, Hebreëen, Jakobus en Judas.
4. **Het Oude Testament**, samen met de apocriefe boeken zoals gedrukt in de King James Version van 1611.
5. **De Apostolische Vaders**, van de generatie na de apostelen (ca. 95–150 n.Chr.).
6. **De voor-Nicaeaanse Vaders**, van vóór het Concilie van Nicea (325 n.Chr.).
7. **De Nicaeaanse en post-Nicaeaanse Vaders**, samen met de woestijnvaders.
8. **De zeven oecumenische concilies**, aanvaard door Oost en West, met de geloofsbelijdenissen en definities die elk ervan heeft aangenomen.
9. **Latere concilies**, niet door Oost en West beide aanvaard.
10. **De heiligen**: geschriften van ieder die door de Kerk, in Oost of West, als heilige is erkend en niet in een hogere categorie is geplaatst.
11. **Belijdenisgeschriften, catechismussen, en pauselijke en patriarchale documenten.**
12. **Liturgische teksten**, zoals de oude liturgieën en het Book of Common Prayer.
13. **Historische christelijke schrijvers die niet heilig zijn verklaard.**
14. **Oude niet-canonieke en niet-christelijke bronnen**, zoals de pseudepigraphen, de Dode Zeerollen, Flavius Josephus en de Grieks-Romeinse geschiedschrijvers.
15. **Moderne wetenschap.**
16. **Naslagwerken**, zoals woordenboeken en concordanties, die als hulpmiddel dienen en niet als autoriteit.

DE KEUZE VAN DE BRONNEN

Er wordt geen instemming mee uitgedrukt. Het aanhalen van een encycliek, of van enig werk van een auteur van het ene kerkgenootschap, of van het werk van de ene kerk in plaats van dat van een andere, houdt geen instemming met dat kerkgenootschap of die kerk in en geen enkele vorm van voortrekken. Een passage wordt uitsluitend gekozen omdat de bisschop heeft geoordeeld dat juist die passage, uit juist die bron, bijzonder leerzaam is over de zaak in

kwestie, en om geen andere reden. Het is niet zijn bedoeling enig kerkgenootschap te bevorderen of te belemmeren.

De waarheid is waar zij wordt gevonden. De bisschop houdt eraan vast dat de waarheid is waar men haar vindt. Hij kan daarom wereldlijke bronnen aanhalen, en werken die niet-canoniek zijn of die onder de kerken omstreden blijven. Hij doet dat omdat hij als auteur de aangehaalde passage bijzonder leerzaam heeft geoordeeld, en zich ervan heeft vergewist dat wat hij zegt de waarheid is.

CITATEN EN BRONVERMELDING

Citaten zijn letterlijk. Woorden tussen aanhalingstekens zijn altijd de exacte woorden van de aangehaalde bron. Een bron wordt nooit geparafraseerd alsof het een citaat was. Waar de exacte bewoording van een bron niet kan worden geverifieerd, wordt zij niet geciteerd.

Weglatingstekens en vierkante haken. Een weglatingsteken (...) geeft aan dat een citaat midden in een zin van het origineel begint of eindigt, of dat woorden zijn weggelaten. Woorden tussen vierkante haken binnen een citaat worden weergegeven zoals zij in de geciteerde uitgave staan. In een aanhaling uit de Schrift wordt nooit iets ingevoegd.

De eindnoten geven de volledige tekst. Iedere autoriteit die in een geschrift wordt aangehaald, wordt in de eindnoten volledig weergegeven, in de exacte woorden van de bron, opdat de lezer de autoriteit zelf kan lezen in plaats van een verwijzing ernaar.

Bronvermelding. Behalve waar een afwijking uitdrukkelijk is aangegeven, volgen bronvermelding en opmaak het *Chicago Manual of Style*, de methode die algemeen wordt aanvaard voor theologische en historische geschriften van het soort dat hier wordt gepubliceerd. De geschriften van De Schriftgeleerde van het Koninkrijk wijken er bewust, en om de volgende redenen, op deze punten van af:

1. **Voornaamwoorden die naar God verwijzen, worden met een hoofdletter geschreven** (Hij, Hem, Zijn), evenals woorden die bij Hem horen, zoals “Zijn rechterhand”. Chicago schrijft ze doorgaans met een kleine letter. Hier krijgen ze uit eerbied een hoofdletter.

2. **Gedeeltelijke citaten behouden hun weglatingstekens.** Chicago laat een weglatingsteken aan het begin of einde van een citaat doorgaans weg. Hier wordt het behouden, opdat de lezer altijd weet wanneer een citaat, en vooral een aanhaling uit de Schrift, niet de hele zin weergeeft.
3. **De eindnoten geven de volledige tekst van iedere aangehaalde autoriteit,** niet alleen de verwijzing. Dit gebeurt opdat de lezer de autoriteit zelf kan lezen.
4. **De woorden van Christus worden in rood gedrukt,** samen met hun aanhalingstekens, naar het lange gebruik van bijbels met rode letters, opdat de woorden van de HEER eruit springen.
5. **“HEER”, wanneer het naar Jezus verwijst, wordt in kleinkapitalen gezet** in het eigen proza van de bisschop, maar nooit binnen de Schrift, uit eerbied.

De kerkvaders in andere talen. Waar een kerkvader wordt aangehaald uit een Engelse uitgave, wordt het citaat op een pagina in een andere taal uit die Engelse uitgave vertaald en als zodanig gemarkeerd, bijvoorbeeld “(vertaald uit het Engels van ANF 1)”.

TAAL EN STIJL

Hoofdletters uit eerbied. Voornaamwoorden die naar God verwijzen, worden met een hoofdletter geschreven (Hij, Hem, Zijn), evenals woorden die in dezelfde zin bij Hem horen, zoals wanneer gezegd wordt dat Christus aan Zijn rechterhand is gezeten.

De HEER in kleinkapitalen. In het eigen proza van de bisschop wordt het woord “HEER”, wanneer het naar Jezus Christus verwijst, in kleinkapitalen gezet, in iedere taal die met hoofdletters wordt geschreven. Binnen de Schrift gebeurt dit nooit.

Andere hoofdletters. “Koninkrijk” (van God en der hemelen), “Schriftgeleerde van het Koninkrijk”, “Schrift”, “de Kerk” (in de zin van het hele Lichaam van Christus) en “de Heilige Geest” worden met een hoofdletter geschreven.

Spelling en interpunctie. De Engelse pagina’s volgen de Amerikaanse spelling. In een reeks die door puntkomma’s wordt gescheiden, wordt het laatste onderdeel ingeleid met “; en”.

Titels. Titels worden gebruikt als aanspreekvormen en niet als aanspraken op rang, en zij worden ingetogen gehouden.

Namen. Heiligen, pausen, patriarchen en andere bisschoppen worden genoemd in de vorm die in hun eigen Kerk traditioneel is of in de taal van de lezer gebruikelijk is. De gekozen vorm houdt geen voorkeur tussen de kerken in.

De vertalingen. De pagina's in andere talen dan het Engels worden met behulp van kunstmatige intelligentie vertaald, en de Engelse tekst is de gezaghebbende. Zie [Over de vertalingen en over het gezag](#).

DE WEBSITE

Afbeeldingen. Alleen afbeeldingen uit het publieke domein of afbeeldingen die voor zulk gebruik vrij in licentie zijn gegeven, worden getoond, en bij elke afbeelding staan een onderschrift en een bronvermelding.

Nummering, data en herzieningen. Publicaties worden genummerd en gedateerd. Vaste pagina's kunnen ter plaatse worden herzien, en een herziene pagina kan de datum van haar laatste herziening vermelden, opdat de lezer kan weten welke versie hij of zij leest.

Correcties. Lezers die een fout vinden, en vooral een fout in een aanhaling uit de Schrift, worden verzocht te schrijven naar het adres dat op de startpagina staat vermeld. Fouten worden verbeterd.

AFKORTINGEN

KJV	King James Version (standaardtekst van 1769)
ANF	<i>Ante-Nicene Fathers</i> , red. Alexander Roberts en James Donaldson, gevolgd door het deelnummer
NPNF2	<i>Nicene and Post-Nicene Fathers</i> , tweede reeks, red. Philip Schaff en Henry Wace, gevolgd door het deelnummer
Easton	Burton Scott Easton, <i>The Apostolic Tradition of Hippolytus</i> (1934)
n.Chr.	na Christus; Latijn <i>Anno Domini</i> , in het jaar van onze HEER
ca.	<i>circa</i> , ongeveer

Laatst herzien: 7 oktober 2026

